

מלאכה מביא חטאת. שנים מביא אשם תלוי. שלשה פטור. ד"ר יוסי בר' בון בעי אינן תימר שנים ספק ראה שני כוכבים בערב שבת והתרו בו ועשה מלאכה ראה שני כוכבים במוצאי שבת והתרו בו ועשה מלאכה מה נפשך אם הראשונים יום הן אף האחרונים יום הן ויהא חייב על האחרונים אם האחרונים לילה אף הראשונים לילה ויהא חייב על הראשונים. ראה שני כוכבים בערב שבת וקצר כחצי גרוגרת בשחרית וקצר כחצי גרוגרת ראה שני כוכבים במוצאי שבת וקצר כחצי גרוגרת מה נפשך אם הראשונים יום הן אף האחרונים יום הן ויצטרף של שחרית עם של מוצאי שבת ויהא חייב על האחרונים אם האחרונים לילה אף הראשונים לילה ויצטרף של שחרית עם של לילי שבת ויהא חייב על הראשונים. הדא דתימר באילין דלית אורחתהון מתחמיא ביממא ברם באילין דאורחתהון מתחמיא ביממא לא משערין בהון. א"ר יוסי בר' בון ובלחוד דיתחמון תלתא כוכבין בר מן הדא כוכבתא. רבי יעקב דרומנה בשם רבי יהודא בן פזי כוכב אחד ודאי יום שנים לילה. ולית ליה ספק. אית ליה ספק בין כוכב לכוכב. תני *כל זמן שפני מזרח מאדמיים והו יום

שאין דרכן להתראות ביום אצל באלו
 שדרכן להיות נראין ביום לא משערין
 בהן כלל : ובלחוד דיתממן תלחא
 כוכביאור. כלומר דר' יוס' בר בון ז"ל
 להוסיף ולפרש דלא תימא דג' כוכבים
 דמחשבינן לילה זהוי כוכב הראשון
 הוא דהא ליתא שהרי כוכב א' ודאי
 יום הוא ואין לא משערין באלו
 הכוכבים שדרכן להיות נראין ביום
 והלכך קאמר דלגד שיהו נראין ג' כוכבי'
 הן מן הדא כוכבתא קדמיתא
 שאין מן החשבון של הג' כוכבים
 דמחשבינן להו לילה : ולית ליה ספק.
 בתמיה והא אהן תנן ספק חשיכה
 ספק אינו חשיכה אלמא דלכ"ע
 איכא בין השמשות שהוא ספק ומ"ע
 לא קחשיב ליה : ומשני אית ליה ספק.
 ובהא הוא דפליג אתגא דבריית' דלעיל
 דקחשיב שנים לספק ואלו לדידיה לא
 מייחב ספק אלא בין כוכב ראשון
 לבין כוכב שני : כל זמן שפני מוצר
 מארצות. כשהמוקד קומע במערב
 וכו' ור' מנחם מארצות את המוצר :
 הכפשו'

פירוש מבעל ספר חרדים

[illegible][illegible][illegible][illegible]

דבונג עיין נאם' שונעט פ'ג קל'ז ד'ס שטונעט מהולל ככר זס היום וכו' ודיהאמן מלחם כוכבין בר מן דאל כוכבאל. כפי הג' זו אלס לפינויו כך כפ' וכלכל' שיהאמן הלם כוכבין אמר חד כוכבאל וחד היא ג' וזל' פ' גמה' רעיון במקום אחד היו מוכבין אסור בעשיית מלחמה משום

בזכרי מדין ספק ההרחא לכל הפשוט וחס המלא מבורר הכל :
הרשב"א ז"ל במדשו בפרקין וף פ' כלום. ובהנחות מיומיו פ"ה מהל' שבת גרים
והליקין ובהנחות שם דע שם וזו הוא הוספת לחול על הקדש :
גמ' וכתב הכ"י דה"ס סי' רנ"א ומוסרתי ימורה האם :
כוכבים

תני כל זמן שפני מורה חציונות וכו' וכו'. וזו דעת רב יוסף הנהגה דל' יסודות המחיל בין הכשרות וכל זמן שפני מורה חציונות ובכשרי התורה ולא בטענין בין המצוות הלכה כרובות מילה ולרוב סבורין בין המצוות חיל ויתרנו מילה ואחרי כן בין המצוות משתכח בהמה וזו מיל' ל' יוס' אומר בין המצוות כדרך פני או נכנס ומוקח וזה ודבר עמד על דמגדולי האחרונים וזו מילה ודמיון לכו מן הכל התורה ולא חסוד' ח' מה'. למרותי אלה נא ולקטתם בנאמרים אחרי קולאים ואשתקד בקדשה חובין וכו' התשיין לבנין בן יוסהאל בדבריו כן לא דאכשנן לשקוה ולפדק בכסוינות נכס' דל' יוס' לאח' ליתא לל' יסוד' דהספק אלא אלא בין המצוות דל' יסוד' לל' יסוד' כל כסות בין המצוות דל' יסוד' ודבר המחיל בין המצוות דל' יוס' ופס' ז'ל משך שוין גדל' יוס' המצוות דל' יסוד' נא לזכר הערב שבת קמ' שמואל דכל בין המצוות דל' יסוד' דל' יוס' חס' א"ל יוחנן הלכה כרובות מילה וכל זמן שפני מורה חציונות שכלתה אלה כרוב' ואל' ל' יוחנן דל' יסוד' דהספק אלא מזהלין בבת ק' כוונתם לחומר' אלא ז'ל הא' דספק ל' יוחנן הלכה כרובות מילה וכל זמן שפני מורה חציונות שכלתה אלה כרוב' ואחרי כן וספק א"סור' לחומר' ועוד דסוגי' ככולם לתמוה דל' ריב' דאספיקו כרוב' ואסור געשית מאלה. ורש"י ז"ל בתרדוס' ס' מצות בשם מור' סר' ז'ל דחוק' על

[illegible]

שְׁנַיִם נֹסְחָאוֹת (ש"מ) רָאָה [נְסִי"ל ונְסִי"ר] אֵלָא רָאָה, (ש"כ) דְּרֹמְנָא נְסִי"ר דְּרֹמְנָא ונְסִי"ר דְּרֹמְנָא, (שכ"ג) קַאדִּימִים כְּדִי ונְסִי"ל קַאדִּימִים, שְׁנַיִם נֹסְחָאוֹת

מדינת ישראל

מזמורי דוד ושלום

[illegible]

מעיני יהושע

בבראה הפנים בצורה הראשונה דהאיל וסמ"א מייחיד כ"ב א ודלי' לנמאן דלמר
ה"ס ל"ס התרומה הלי מני התרלה ספק הוא וכמוכח מני בפרק נושאין
(יבנות קא.) כהנה את זה וחור וכהנה את זה אלא דאין קיימא לן שכל ידי התרלה
וכן דעשה מלאכה בשתי ימים טובים של גלויות נראה לפי עניות דעתי דלרר להתרות
עו בבי"ס השני שאחר ששית בבי"ס הראשון אם העשה עוד בבי"ס השני ואח"כ לא לא לא לא
יכול לומר אשתליון במלאכה זו התרלה הראשונה;
ברכות ב

ברכות ב